

מחודדים

ת"ר ושננתם שיהיו דברי תורה מחודדים נפיק (קידושין 5).

מערכת: 073-249-0403
sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ

הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
נלב"ע כ"ו ניסן תשע"ז

גליון
316

דף ס"ב - ע"ב

הנותן פרוטה לשפחתו ואמר הרי את מקודשת לי לאחר שאשחרריך אינה מקודשת אע"פ שבידו לשחררה כיון שמעיקרא היא כבהמה ואח"כ יש לה דעת אחרת כמחוסר מעשה הוא.

הנותן פרוטה לאשתו ואמר לה הרי את מקודשת לי לאחר שאגרשך אינה מקודשת שאינו בידו לקדשה אם יגרשה שמא לא תתרצה אז.

הנותן שתי פרוטות לאשה ואמר: תתקדשי באחת היום ובפרוטה השניה לאחר שאגרשך - ספק קידושין, ששמא מיגו שחל קידושי הראשונה עכשיו חל גם קידושין השני.

פירות ערוגה זו תלושים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברת לכשיביאו שלישי ויתלשו, או מחוברת על תלושה, לרבי אליעזר בן יעקב דבריו קיימים אע"פ שאינו בידו שסבר אדם מקדיש ומקנה דבר שלא בא לעולם, לרבה דווקא בשחת שראוי לקצור להאכיל לבהמה שניכר וחשוב, לרב יוסף אפילו הם עדיין רכים, ללישנא בתרא לרבה אם השחת הוא בשדה שצריכים להשקותה כמי שלא בא לעולם.

האומר לחבירו אם ילדה אשתך נקבה מקודשת לי, לרבי חנינא אם היא מעוברת דבריו קיימין כיון שבאו לעולם במקצת, לרבה היינו רק אם הוכר עוברת כדרך שסובר שאינו יכול לתרום תבואה עד שיהיו שחת, וללישנא קמא דרב יוסף גם אם לא הוכר.

קידושין דף ס"ג. יום א' פרשת נח
אדר"ח ל' תשרי תשפ"ד

קידושין בדבר שלא בא לעולם/קידושין על
מנת/קידשתי ואיני יודע למי/

דף ס"ג - ע"א

שיטות התנאים שסוברים אדם מקנה דבר שלא בא לעולם:

רבי אליעזר בן יעקב - שסובר שיכול לתרום על פירות שאינם תלושים לכשיביאו שלישי ויתלשו.

רבי - שמפרש הפסוק 'לא תסגיר עבד אל אדוניו' שמירי בלוקח עבד על מנת לשחרר וכתב לו לכשאקחך הרי עצמך קנוי לך מעכשיו שאין הלוקח רשאי להשתעבד בו, אע"פ שבשעה שכתב לו השטר השחרור זכה בדבר שלא בא לעולם (לר"י צ"ל מעכ"ש) וכן כל קנין הנעשה בשטר על דבר שלא בא לעולם ששמא לא יהיה השטר בעולם בשעת חלות הקנין, אבל אם קנה בכסף אינו צריך לומר מעכשיו, ולרבי יוחנן אפילו מעכשיו לא מהני

קידושין דף ס"ב. יום שב"ק פרשת בראשית כ"ט תשרי תשפ"ד

קידושין בטעות/קידושין בדבר שלא בא לעולם

דף ס"ב - ע"א

אם לא שכב איש אותך ואם לא שטית טומאה תחת אישך הנקי' ולא כתוב אחר כך שאם שכב לא הנקי, לרבי חנינא בן גמליאל משום שאומרים 'מכלל לאו אתה שומע הן' ומה שכתוב הנקי בלי יוד שדורשים מלשון חנקי וזה גם על פסוק שלאחריה 'ואת כי שטית' לומר שלא רק שהיא איסור אלא יש גם עונש, ולרבי מאיר דורשים חנקי על פסוק שלאחריה משום שלא אומרים מכלל לאו אתה שומע הן.

'הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר' - לרבי חנינא בן גמליאל שאומרים מכלל הן אתה שומע לאו בעינן המשך הקרא 'ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר' שס"ד שהגם שמצות הזאה הוא ביום השלישי ושביעי אבל אין מעכב אלא אחד מהם.

'והזה הטהור על הטמא ביום השלישי וביום השביעי', שס"ד שדווקא אם הזה ביום שלישי וששי שמיעט ימי טהרה לא מהני אבל אם הזה ביום השמיני שהרחיק ימי הזאה מיום מגע בטומאה טהור, קמ"ל שדווקא ביום שלישי ושביעי.

'וחטאו ביום השביעי' מיותר לדרוש שגם לתרומה צריך הזאת שלישי ושביעי.

משנה. המקדש את האשה ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוויה, לוויה והיא כהנת, עניה והיא עשירה, עשירה והיא עניה הרי זו מקודשת שהיא לא הטעתו אלא הוא הטעה את עצמו.

האומר הרי את מקודשת לי לאחר שאתגיר, לאחר שתתגירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעלך, לאחר שתמות אחותך, לאחר שיחלוץ לך יבמך אינה מקודשת, שהדברים לא באו לעולם שאין בידו לקדשה עכשיו, וגם גירות אינו בידו שצריך ג' שיזדקקו לו לגיירו.

אין תורמים מן התלוש על המחובר, שכל זמן שהוא מחובר אינו חייב בתרומה, ואם אמר פירות ערוגה זו תלושים יהיו תרומה על פירות ערוגה זו מחוברים לכשיתלשו, או פירות ערוגה זו מחוברים יהיו תרומה על פירות זו תלושים לכשיתלשו ונתלשו הוי תרומה למפרע כיון שבידו הוא לאו כמחוסר מעשה ואין בו חיסרון לא בא לעולם.

בקנה בשטר ואינו בעולם לאחר זמן או בסודר ואין הסודר ביד הקונה בסוף אלא אם אמר גם על מנת).

יודעת למי ובא אחד ואמר אני הוא לכו"ע אינו נאמן שהיא מחפה עליו.

בני זה בן תשע שנים ויום אחד בתי זו בת שלשה שנים ויום אחד נאמן לחייב הבא עליהם קרבן ולא למכות ולעונשים, בני זה בן י"ג שנה ויום אחד (לר"י מיירי שהביא שתי שערות לר"י אם הוא גדול בקומה סומכים על שתי שערות, א"נ מיירי שהאב מעיד כי הוא כבר גדול מלפני שנה ושנתיים), בתי זו בת י"ב שנה ויום אחד נאמן שהרי חל נדר וחרם הקדש וערכין ולא למכות ועונשים.

קידושין דף ס"ד . יום ב' פרשת נח ר"ח חשוון תשפ"ד

**לזכות עלקא בת מרים לאה לברכה והצלחה
בכל העינינים**

קידושין באיסור/קידשתי בתי הגדולה

דף ס"ד - ע"א

משנה . האב שאמר קידשתי את בתי קטנה או נערה וקבלתי את גיטה נאמן שהיא גרושה לפוסלה לכהן כל זמן שלא נתבגרה, ונאמן רק לאסור באיסור הבא מחמת קידושין ונישואין שנאמר 'את בתי נתתי לאיש הזה' שבמה שאמר לאיש אסרה על כל העולם שאין אנו יודעים למי וכשאמר הזה התירה לו, אבל אינו נאמן לומר נשבת ופדתיה.

חלל שנשא בת ישראל לרבי דוסתאי בן יהודה בתו ואלמנתו כשירות לכהונה.

לשיטת רבי עקיבא כל איש בישראל שאין ביאתו מותרת באשה שיבא עליה אין קידושין תופסים בה והולד שנולד מאותה ביאה ממזר - לרב סימאי בדעת רבי עקיבא אלמנה לכהן גדול אין עושה ממזרים שכתוב 'אלמנה וכו' לא יקח' ואח"כ כתוב 'ולא יחלל זרעו' שמשמע שעושה בניו חללים ולא ממזרים, **לרבי ישבב** בדעת רבי עקיבא גם אלמנה לכהן גדול עושה ממזרים, ומספקא לן אם רבי ישבב סובר כן בדעת רבי עקיבא גם בחייבי עשה מצרי ואדומי, (וע"ע בשיטתו לקמן דף ס"ח).

משנה . אשת איש שהיא בחזקת שאינה זקוקה ליבום, ובשעת מיתת הבעל אמר יש לי בנים ואינה זקוקה ליבם נאמן, יש לי אחים וזקוקה ליבם אינו נאמן, ואם אמר בשעת קידושין יש לי בנים או אין לי אחים ובשעת מיתה חזר ואמר אין לי בנים או יש אחים **לרבי אינו נאמן **לרבי נתן** נאמן, **לרבא בדעת רבי נתן** כיון שחוזר בשעת מיתה מדיבורו שאמר בשעת קידושין לפוטרה מן יבום נאמן שאינו רוצה שיהא עון תלוי בו, **לאביי** אם הוחזק לפני הקידושין שיש לו אחים ולא בנים ובשעת קידושין אמר שאין לו אחים או שיש לו בנים **לרבי** נאמן לפוטרה מן יבום שמה לו לשקר שבלאו הכי יכול לפוטרה מן יבום שבידו לגרשה (לתוס' היינו שביי דו לכתוב גט בשעת הקידושין לגרשה מתי שירצה), ונאמנות מה לו לשקר כעדים דמי ונאמנות זו עוקר חזקת חיוב יבום, **לרבי נתן** אינו נאמן שאין כח בנאמנות מה לו לשקר לעקור חזקת חיוב יבום.**

דף ס"ד - ע"ב

משנה . אב שקידש את בתו ואמר בתי מקודשת לך ולא פירש איזו מהם קידש אין בתו הבוגרת בכלל הספק, ואפילו עשאה שליח לקבל קידושיה ואמרה שיחזיק הכסף

רבי מאיר - הסובר שהאומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר, לאחר שתתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, אמר לאחות אשתו לאחר שתמות אחותך, לאחר שיחלוץ יבמך הרי היא מקודשת, **ולת"ק ולרבי יוחנן הסנדלר** אינה מקודשת, **לרבי** מקודשת אבל לאחר שתמות אחותך אינה מקודשת מדרבנן משום איבת אחותה.

אשה שאמרה לבעלה מעשה ידי יהיו אסורים לפיך כהקדש אין בעלה צריך להפר שהרי משועבדת לו, **לרבי עקיבא** צריך להפר שמא תעדיף מעשה ידיה ממה שהיא חייבת לו ותהא אסורה עליו, ולמ"ד אין אדם מקנה ואוסר דבר שלא בא לעולם היינו רק אם אמרה יקדשו ידי למי שבראם שהידיים הם בעולם.

משנה . נתן לה פרוטה ואמר לה הרי את מקודשת לי על מנת שאדבר עליך לשלטון, אעשה עמך כפועל אם עשה כן הרי היא מקודשת, ואם אמר הרי את מקודשת בשכר שאעשה לך כן למ"ד שחייב חיוב השכירות בכל פעולת השכירות מתחלה ועד סוף אינה מקודשת שלא נגמר הקידושין עד שגמר לעשותו והחיוב שכירות הוי מלוה עד אז והמקדש במלוה אינה מקודשת, ולמ"ד שאין חיוב שכירות אלא בסוף הרי היא מקודשת.

הרי את מקודשת על מנת שישתוק אבי כשישמע שקידשתיך, אם שתק כשישמע מקודשת ואם מיחה אינה מקודשת, ואם מת האב קודם ששמע מקודשת, מת הבן אחר ששמע האב ושתק כבר חלו הקידושין ולא מהני אם ימחה אז.

דף ס"ג - ע"ב

משנה . הרי את מקודשת על מנת שלא ימחה אבי, יש ביד האב למחות לעולם ואינה מקודשת לעולם, ואם מת הבן מלמדים את האב לומר שאינו רוצה.

הרי את מקודשת על מנת שלא ימחה אבי מכאן ועד שלושים יום, עבר שלושים יום ולא מיחה הרי זו מקודשת, מיחה תוך שלושים אינה מקודשת, מת האב תוך שלושים מקודשת, מת הבן בתוך שלושים מלמדים את האב למחות.

משנה . קידשתי את בתי ואיני יודע למי ובא אחד ואמר אני קידשתי נאמן, - לרב נאמן ליתן גט ומותרת לעלמא שאין אדם חוטא להתיר אשת איש חנם כשהוא אינו נהנה מן האיסור אבל אינו נאמן לכנוס שמא יצרו תוקפו, **לרב אסי אף נאמן לכנוס שלא חצוף לומר לפני האב אני הוא שמא יכחיש האב וכן תניא בבבביתא.**

קידשתי את בתי ואינו יודע למי זה אומר אני קידשתי וזה אומר אני קידשתי שניהם נותנים גט, ואם רצו אחד נותן גט והשני כונסה, וגם לרב שבאחד אינו נאמן לכנוס אבל כשיש שנים יכול אחד לכנוס כיון שיש עוד אחד האומר אני קידשתי מפחד שמא יכיר האב שחבירו קידשה ולא הוא.

אמר קידשתי את בתי, וזינתה, לרב אסי מחזיקים אותה לאשת איש על ידי נאמנות האב וסוקלים, **לרב חסדא** אין סוקלים שהתורה נתן נאמנות לאב רק לעניין איסור ולא לחיוב מיתה, וכן תניא בבבביתא.

אשה שאמרה נתקדשתי - נאמנת, ששוויה לנפשה חתיכה דאיסורה, ולכו"ע נאמנת לחייב מיתה, אמרה נתקדשתי ואינה

קידושין לעצמו, כיון שמצוה עליו להשיא בתו הקטנה אינו מניח מצוה המוטל עליו ועושה מצוה שאין מוטל עליו.

קידשתי את בתי ויש לו כמה בנות קטנות, לרבא כיון שכולם אסורות על המקדש שהוא קידושין שאין מסורים לביאה אינה מקודשת.

מי שיש לו שתי בנות קטנות משתי נשים ואמר קידשתי את בתי הגדולה - לרבי מאיר כולם אסורות חוץ מהקטנה שבקטנות שכולם נקראות גדולה אצל קטנה ממנה, שסובר רבי מאיר שאדם אוסר על עצמו בלשון שמחמת ספק יהיה כולם אסורות עליו, **ולרבי יוסי** כולם מותרות חוץ מהגדולה שבגדולות שאין אדם מכניס עצמו לספק, וכן נחלקו אם אמר קידשתי את בתי הקטנה שלפי **רבי מאיר** כולם אסורות חוץ מהגדולה שבגדולות, **ולרבי יוסי** כולם מותרות חוץ מהקטנה שבקטנות.

הנודר עד הפסח אסור עד שיגיע הפסח, אמר **עד שיהא פסח** אסור עד שיצא פסח והיינו בעוד שיהא פסח, אמר **עד פני פסח - לרבי מאיר** אסור עד שיצא שכל יום הוי פני לחבירו ולא יודעים לאיזה יום ולכן כולם אסורות שסובר שמכניס עצמו לכלל לשון האוסר מספק, **לרבי יוסי** אסור עד שיגיע שאין אדם מכניס עצמו ללשון האוסרו מספק.

קידושין דף ס"ה . יום ג' פרשת נח ב' חשוון תשפ"ד

מי שיש לשתי כיתי בנות/קידושין בעד אחד/עד אחד בשאר איסורים

דף ס"ה - ע"א

משנה . מי שיש לו כת אחת של בנות מאשה אחת ואמר קידשתי את בתי הגדולה היינו הגדולה ממש, את בתי הקטנה היינו קטנה ממש, והאמצעיות מותרות, ולא נחלקו ר' מאיר ורבי יוסי אם כולם אסורות אלא כשיש לו שני כתי בנות.

מי שיש לו שני כתי בנות ואמר קידשתי את בתי הגדולה לרבי מאיר כל הבנות שבכת הגדולה אסורות שכולם נקראות גדולות כלפי הבנות שבכת השניה, אבל הבנות שבכת השניה רק הגדולה קרויה גדולה והאמצעית אינה בכלל גדולה ומותרת.

האומר לאשה קידשתיך לפני שני עדים והלכו למדינת הים והיא אומרת לא קידשתיני, הוא אסור בקרובותיה ששוויה עליו חתיכה דאיסורא, והיא מותרת בקרוביו, וכן **אשה שאמרה לאיש קידשתיני והוא אומר לא קידשתיך** היא אסורה בקרוביו והוא מותר בקרוביה, ולא אומרים שהאשה לא שיקרה שהרי בדיבורה אסרה נפשה על כל העולם ונאמנת לאסור גם אותו בקרוביה, **קידשתיך והיא אומרת לא קידשתי** אלא **בתי** הוא אסור בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו והוא מותרת בקרובת הבת והבת מותרת בקרוביו, ולא אומרים שמדרבנן יש לאמא נאמנות לומר בתה מקודשת, **קידשתי את בתך והיא אומרת לא קידשתי** אלא **אותי** הוא אסור בקרובות הבת והבת מותרת בקרוביו והוא מותר בקרובות האם והאם אסורה בקרוביו.

אמרה לו קידשתיני והוא אומר לא קידשתיך מבקשים ממנו ליתן לה גט להתירה להינשא, ואין כופים אותו מפני שנאסר בקרובותיה, ואם נתן גט מעצמו כופים אותו ליתן כתובה (תוספת הוכיח מכאן שארוסה יש לה כתובה אפילו לא כתב לה) ..

דף ס"ה - ע"ב

המקדש בעד אחד אין חוששים לקידושין, ונחלקו האמוראים אם שניהם מודים אם אומרים כיון שמצינו שעד אחד חשוב בדיני ממונות לחייב שבועה מהני גם בערווה להתקיים קידושין בפניו כשהם מודים, או שלומדים בגזירה שזה 'דבר' שנאמר בעריות מ'דבר' שנאמר בממון שצריך שני עדים, ואף על פי כן אם הודה לא לומדים מממון שמהני הודאת בעל דין שבממון אינו חייב לאחרים בהודאתו אבל בעריות אוסרים הקרובות בהודאתם.

המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי לפני עדי יחוד, אם נתגרשה מן הנישואין **לבית שמאי** אינה צריכה הימנו גט שלא אומרים הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה, **לבית הלל** צריכה הימנו גט שהם הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה ודווקא מן הנישואין שלבו גט בה, אבל נתגרשה מן האירוסין לכו"ע אינה צריכה גט.

שניים שבאו ממדינת הים ואשה וחבילה עמהם, וכל אחד מהם אומר זו אשתי וזה עבדי וזו חבילתי, הרי היא מותרת לעלמא גם למ"ד שחוששים לקידושי עד אחד כיון שהוא עד אחד בהכחשה, והחבילה מונחת עד שיבא אליהו אלא אם נתנו שניהם גט מעצמם ולשיטת רבי מאיר שכתובה נגבית ממטלטלים.

עד אחד אומר אכלת חלב בשוגג ואתה חייב קרבן, או נטמאו טהרותיך, או שורך נרבע ואסור בהקרבה, אם הוא מכחיש העד אין העד נאמן, ואם שתק העד נאמן, ואכלת חלב חייב קרבן ואע"פ שבחייב קרבן נאמר 'או הודע אליו חטאתו' ולא שיודיעוהו אחרים היינו דווקא אם מכחישו.

קידושין דף ס"ו . יום ד' פרשת נח
ג' חשוון תשפ"ד

עד אחד שאמר אשתך זינתה או לכהן שהוא בעל מום/ינאי המלך/מקוה שנמצא חסר/הוולד בקידושי איסור

דף ס"ו - ע"א

עד אחד שאמר לו אשתך זינתה ושתק, - **לאבני** אם יודע שהעד אינו גזלן נאמן (אע"פ שהמקדש בעד אחד אין מקודשת ששמה לא נתכוון לשם קידושין אלא לשם מתנה אבל כאן הביאה אוסרת) **לאבא** **אין העד נאמן שאין דבר שבערוה בחות משנים אלא א"א** עד נאמן עליו כשני עדים (שתק לדברי העד באיסורים שאסור אינו משום הודאה אלא שמאמינים דברי העד משא"כ בדבר שבערוה).

ינאי המלך כיבש ששים כרכים במדינת כוחלית, שמח והעלה מלוחים על שולחנות של זהב זכר לעוני של אבותינו כשהיו עסוקים בבניין בית שני ולהודות להקב"ה שהצלחנו והעשירנו, אמר לו לץ לב רע ובליעל שהפרושים שונאיםך ואין שמחים בהצלחתך ויעץ לו להלביש הציץ שהרי בגדי כהונה ניתנה ליהנות מהם שלא בשעת עבודה (לתוס' רק הציץ), מיחו בו שהיו אומרים אמו נשבת ונפסלה לכהונה והוא חלל, ויבוקש הדבר ולא נמצא להוכיח כדבריהם ויעץ לו להרגם ותורה לא תשתכח שתורה מונחת בקרן זווית כל הרוצה ללמוד יבוא וילמוד וזה מינות שהרי תורה שבעל פה

נמסר רק על ידי החכמים, והיה העולם משתומם עד שבא שמעון בן שטח והחזיר התורה ליושנה.

הטעם שלא מצאו לפסול ינאי המלך, - לאבני שרק עד אחד העיד שנשבת והיו שתיים שהכחישוהו, **לרבא** היו שנים שנשבת ושני עדים הזימו הראשונים, או שהעידו שהכניסו שפחה תחתיה, אבל אילו היו שנים מכחישים הראשונים אע"פ שאמו הייתה מותרת משום חזקת כשרות אבל בנה פסול שאין לו חזקות כשרות (לתוס' תרי ותרי מוקמי אחזקה רק בתרומה דרבנן ולא ביוחסין דאורייתא).

דף ס"ז - ע"ב

מקוה שהייתה בחזקת שלימה ומדדו ונמצאת חסירה, בתחילה היה סובר רבי טרפון שכל הטהרות שנעשו על גבה טהור שמעמידים המקווה בחזקת שלימה ואומרים שעכשיו נחסר ודומה לכהן המקריב על גבי המזבח ונמצא שהוא בן גרושה שעבודתו שעבד כבר כשירה, והוכיח לו רבי עקיבא שמעמידים הטומאה שטבלו בו על חזקת טמא שדומה לכהן שנמצא בעל מום שעבודתו שעבד כבר פסול, שדומה יותר לכהן שנמצא בעל מום שבעל מום ומקווה פסולים בעד אחד או שניהם פסולים בגוף, מה שא"כ בן גרושה נפסל רק בשני עדים, או שכל פסולו רק מחמת אמו והודה לו ר"ט (נחלקו גם בכהן שטבל ועבד עבודה ובאו שני עדים שהמקווה היה חסר בשעה שטבל אם דינו כנמצא בן גרושה או כנמצא חלל).

עד אחד המעיד על כהן שהוא בעל מום, לאבני אפילו אם הכהן מכחישו אומרים לו אם אינך בעל מום הפשט בגדיך ונראה (שכל דבר שיכול להתברר עד אחד נאמן אפילו אחד מכחישו).

משנה . כל מקום שהקידושין תופסים בה ואין עבירה בנישואין הולך אחר הזכר כגון כהנת לוייה וישראלית שנשא לכהן לוי וישראל.

כל מקום שיש קידושין ויש עבירה הולך אחר הפגום כגון אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתינה לישראל בת ישראל לממזר ולנתין (ולרבי עקיבא הולד ממזר מחייבי לאוין ואין ההלכה כמותו).

כל מי שאין לה עליו קידושין אבל יש לה על אחרים קידושין הולד ממזר זה הבא על אחת העריות שבתורה.

כל מי שאין לה לא עליו קידושין ולא על אחרים הולד כמותה זה ולד שפחה ונכרית.

קידושין דף ס"ז . יום ה' פרשת נח ד' חשוון תשפ"ד

לזכות אלטער בנימין ביינוש בן מרים לאה לברכה והצלחה בכל העינינים

קידושין בחייבי כריתות/ באומות הולכים אחר הזכר

דף ס"ז - ע"א

מה שתנן כל מקום שיש קידושין ואין עבירה הולך אחר הזכר ואיזה זו כהנת לוייה וישראלית שנישאו לכהן לוי וישראל, כל מקום היינו כלל לרבות, ואיזה זו היא מיעוט, **לרבי יוסי למעט גר שנושא ממזרת והולד ממזר**, ולרבות ישראל שנשא חללה שהולד הולך אחר הזכר, ולפי **רבה בר בר חנה** א"ר יוחנן לרבות מצרי שני שנשא מצרית ראשונה שבנה שלישי כזכר, ואיזה זו בסיפא למעוטי לרב דימי מצרי שני שנשא מצרית ראשונה שבנה שני ואין הולכים אחר הזכר, ולמעוטי גר עמוני שנשא מצרית ונולדו להם בת שאין הולכים אחר הזכר להתירה לקהל משום עמוני ולא עמונית אלא דינה כמצרית ואינה מותרת עד דור שלישי.

חלל שנשא בת ישראל יש קידושין ואין עבירה, ולפי רבי דוסתאי ב"ר יהודה בתה כשרה לכהונה ואין הולכים אחר הזכר.

ס"ז - ע"ב

באומות הולכים אחר הזכר כל זמן שלא התגיירו, ולכן אחד מן האומות שבא על הכנענית והוליד בן מותר להחיותו ולקנותו לעבד, אבל לא כנעני שבא על אחת מן האומות והוליד בן. **לפי רבי יהודה מה שתנן כל מקום שיש קידושין ויש עבירה הולך אחר הפגום כל מקום לרבות גר שלא ישא ממזרת שיש קידושין ויש עבירה והולד ממזר.**

אין קידושין תופסים בחייבי כריתות שנאמר 'כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו', הוקשו כל העריות זו לזו, ומה אחות אשה לא תפסי בה קידושין שכתוב בה 'לא תקח' שלא יהא בה ליקוחים אף כל העריות.

קידושין דף ס"ח . יום ו' פרשת נח ה' חשוון תשפ"ד

לזכות שרה שיינדל בת רבקה פייגה

קידושין בנדה ובחייבי לאוין ובשפחה כנענית ובנכרית

דף ס"ח - ע"א

נדה אע"ג שהיא חייבי כריתות תפסי בה קידושין שנאמר 'ותיה נדתה עליו' אפילו בשעת נדתה תהא בה הויה ולכן אין הולד ממזר, וכן סוטה לרבי עקיבא אע"ג שהיא בלאו אין הולד ממזר (לתוס' במחזור סוטה).

כל העריות הוקשו זו לזו ולכן אין קידושין תופסים בהם שהוקשו לאחות אשה ולא לנדה, או משום שמקשינן לחומרא, או משום שלומדים בק"ו מיבמה לשוק שהיא חייבי לאוין ולא תפסי בה קידושין שנאמר 'לא תהיה אשת המת החוצה'.

קידושין תופסים בחייבי לאוין, ולא לומדים מבניין אב מיבמה שגם היא בלאו ולא תפסי בה קידושין שנאמר בפרשת ירושה 'כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה' שהיינו שנואה לפני המקום בנשואיה באיסור בחייבי לאוין וכתוב כי תהיין שיש בהם הויה, ולרבי עקיבא שאין קידושין תופסים בחייבי לאוין הפסוק מיירי בחייבי עשה, והגמרא מסתפק לפי רבי סימאי בדעת רבי עקיבא אם גם בחייבי עשה אין קידושין תופסים והפסוק מיירי בבעולה לכהן גדול שכיון שהוא עשה שאינו בכל תפסי בה קידושין.

שפחה כנענית לא תפסי בה קידושין שנאמר באליעזר עבד אברהם 'שבו לכם פה עם החמור' עם הדומה לחמור.

דף ס"ח - ע"ב

נכרית אין קידושין תופסים בה שנאמר ביפת תואר 'ואחרי כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה' אבל לפני כן אין בה הויה. **ולד שפחה כנענית ונכרית כמותה** שנאמר 'כי תהיין לאיש וילדו לו' כל שקורים בה תהיין והיינו הוית קידושין קורים בו וילדו לו שמתייחס אחר אביו.

'ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך כי יסיר את בנך מאחרי' ממה שנאמר 'כי יסיר' - עכו"ם זכר, ולא כתב 'כי תסיר' - עכו"ם נקבה, שומעים שדווקא בן בתך הנוולד מן העכו"ם קרוי בנך אבל בן בנך הנוולד מן הנכרית לא נקרא בנך שהוא עכו"ם, ולרבי שמעון שדרש טעמא דקרא לאו דווקא בשבע אומות אלא הוא הדין בכל האומות שהרי התורה אמרה הטעם דלא תתחתן בם משום שהם מסירים בנך.

עובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הוי ישראל פסול כיון שנוולד ממי שאין לו עליו קידושין ואין מוכח שהוא ממזר.

האומר לשפחתו המעוברת הרי את בת חורין וולדך עבד, - לרבי יוסי הגלילי הולד כמותה שנאמר 'האשה וילדיה תהיה לאדוניה' בזמן שהאשה לאדוניה הולד לאדוניה, לחכמים דבריו קיימים, והולד עבד.